ഉ-
ദളം
SCHOOL

AYAMKUDY HIGH SCHOOL
ESTED 1931
EDNL.DISTRICT KADUTHURUTHY
NO PARKING
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്
ആയാംകുടി ഹൈസ്ക്കൂൾ

e-ദളം

LITTLE KITES CLUB
AYAMKUDY HIGH SCHOOL

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ചീഫ് എഡിറ്റർ : ശ്രീ. റ്റി.എസ്.ബിജുകുമാർ

(ഹെഡ് മാസ്റ്റർ)

എഡിറ്റേഴ്സ് : ശ്രീമതി. സ്വപ്ന വി.എസ്.

: ശ്രീമതി. ജ്യോതി.ആർ.നായർ.

എഡിറ്റോറിയൽ

ലോകം ഇന്ന് ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്.ബോർഡുകളും ചോക്കുകളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ക്ലാസ് മുറികളിൽ ഇന്ന് പ്രോജക്റ്ററുകളും കംപ്യൂട്ടറുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ ആയാംകുടി ഹൈസ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് ക്ലബിലെ അംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ മാഗസിൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഇതളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ആശംസ........8
കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം........9
അമ്മ........11
അതിനുമപ്പുറം........13
ചാൾസ് റോബർട്ട് ഡാർവിൻ........14
ലേഖനം........15
ചിത്രശലഭം........16
Little Johny and the Bubble Bath........17
കർമ്മവും ത്യാഗവും........18
ഡില്ലട ഡില്ലം........19
ഒരു അവധിക്കാലം........20
നക്ഷത്രവും പൂവും........21
Two Friends........22
ചെകുത്താന്റെ പണി........23
ആദ്യമീനും രണ്ടാം മീനും മുക്കുവനും........24
ചെറുശ്ശേരി........25
Story........26
Short-Story........27
മധുരം........42
മലയാള ചെറുകഥ........43

LITTLE KITES CLUB
AYAMKUDY HIGH SCHOOL

ആശംസ

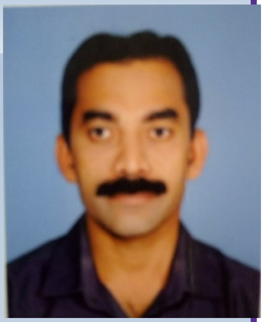

ആയാംകുടി ഹൈസ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾ 2019-2020 അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന് ആശംസകൾ അർപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്.പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പാഠ്യേതര പ്രവർ ത്തനങ്ങളിലും മികവ് പുലർത്തുന്ന ആയാംകുടി ഹൈസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാംസ്കാരികവുമായ വളർച്ചയിൽ നിസ്തുല പങ്ക് വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.മൂല്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ സ്വഭാവ ശുദ്ധിയും ലക്ഷ്യബോധവും അച്ചടക്കവുമുള്ള കുട്ടികളെ വാർത്തെടുക്കുവാനും സർവ്വോപരി ദൈവഭക്തിയും കാര്യപ്രാപ്തിയും മനുഷ്യത്വവും ഉള്ള ഭാവി തലമുറയെ വളർത്തിയെടുക്കുവാനും സ്കൂളിൽ നടന്നു വരുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ എല്ലാ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾക്കും സഹപ്രവർത്തകർക്കും പ്രത്യേക അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

റ്റി.എസ്. ബിജുകുമാർ
ഹെഡ് മാസ്റ്റർ

കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പരമപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുള്ള ഒരുകാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അറിവുനേടുകയെന്നത് അലങ്കാരമോ ആവശ്യമോ മാത്രമല്ല അതിനപ്പുറം അത്യാവശ്യമാണ് എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ പ്രത്യേകത. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയിൽ പുതിയ ഒട്ടനേകം സംവിധാനങ്ങൾ ഇന്ന് നിലവിലുണ്ട്.

മണിപ്രവാളത്തിൽ തുടങ്ങി കാൽക്കുലേറ്ററിലൂടെ വളർന്ന് കമ്പ്യൂട്ടറിലെത്തി,ഇന്റർനെറ്റ് സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു സൈബർയുഗമാണിത്. അതിനാൽ കമ്പ്യൂട്ടറിനെ മാറ്റിനിർത്തിവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനാവില്ല. സാക്ഷരതയെന്നാൽ ഇന്നുദ്ദേശിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടർ സാക്ഷരതയാണ്.നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലുമേറെ സാധ്യതകൾ ഈ രംഗത്തു കാഴ്ചവെയ്ക്കാൻ കമ്പ്യൂട്ടറിനു കഴിയും.

ഗവേഷണങ്ങളിലും ഉപരിപഠനങ്ങളിലും കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് സർവ്വസാധാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു പാഠ്യവസ്തുത ക്ളാസ് മുറിയിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള പല വൈഷമ്യങ്ങളും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും.

പ്രായോഗികമായി പഠനാനുഭവങ്ങൾ കമ്പ്യൂട്ടർ എളുപ്പത്തിൽ നൽകും.

രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പഠനത്തെക്കുറിച്ച് നാമിവിടെഓർക്കേണ്ടതുണ്ട് .ഒന്ന് കമ്പ്യൂട്ടറിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം, മറ്റൊന്ന് കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പഠനം. കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനം കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുവാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ അതിനു സ്ഥാനമുണ്ടാകണം. അധ്യാപകർക്ക് ആവശ്യമായ പരിശീലനവും ലഭിക്കേണ്ടതാണ് . പ്രൈമറി ക്ളാസുകളിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനത്തേക്കാൾ കമ്പ്യൂട്ടർ പരിചയത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്.

കീബട്ടണും മൗസും സ്ക്രീനും ഡിസ്കുമൊക്കെ കൊച്ചുകുട്ടികൾ മുതൽ കണ്ടും കേട്ടും എടുത്തുപയോഗിച്ച വളരട്ടെ. വിജ്ഞാനവിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ആധുനികയുഗത്തിൽ അറിവിന്റെ അനന്ത ചക്രവാളങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസം പുതിയ തലമുറയെ സഹായിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

അഞ്ജലി ജോസഫ്

അമ്മ

അമ്മയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ തന്നെ

ഓർമ്മവരുന്നത്അമ്മയുടെസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ്അമ്മ എന്ന രണ്ടക്ഷരത്തിന് അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിന്റെ മാധുര്യമുണ്ട്.എല്ലാം സഹിക്കുന്ന ഭൂമിയെ നമ്മൾ മാതാവ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നമ്മൾ ഭാരത് മാതാ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.രാജ്യവും നമ്മൾക്ക്

അമ്മ തന്നെയാണ് രാജ്യം നമ്മൾക്ക് സ്നേഹം നൽകുന്നു.ഇതൊക്കെ അമ്മയുടെപ്രാധാന്യത്തെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്.ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമാണ് അമ്മ.മക്കൾ ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഉദരത്തിൽ കിടന്ന് നമ്മൾ അമ്മയുടെ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും അനുഭവിക്കുന്നു.ഒരു കുഞ്ഞ് ആദ്യം പറയുന്ന വാക്ക്

അമ്മയെന്നാണ്.ഒരു കുഞ്ഞിനെ അമ്മ വളർത്തുന്നത് ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണ്.ഇന്നു പലരും അമ്മമാരെ വഴിയരികിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.മാതാ പിതാ ഗുരു ദൈവം

എന്നാണ് ചൊല്ല് . അതിൽ ആദ്യത്തെ സ്ഥാനം അമ്മയ്ക്കാണ്. സഹനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് അമ്മ. നമ്മുടെ മക്കളെ നേർവഴിക്ക് നടത്താനാണ് അമ്മ എപ്പോഴും പരിശ്രമിക്കുന്നത്. മക്കൾക്കുവേണ്ടി അമ്മ എന്തും സഹിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ അദ്യം ഉണരുന്നത് അമ്മയാണ്. ബാക്കിയുള്ളവരെ

വിളിച്ചുണർത്തുന്നതും അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള
കാര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതും അമ്മയാണ്. വീട്ടിൽ
എത്ര ദാരിദ്ര്യമുണ്ടെങ്കിലും അമ്മയ്ക്ക് കഴിക്കാനില്ലെങ്കിലും അമ്മ
മക്കളെ ഊട്ടും.അമ്മയുടെ വിശപ്പുമറച്ചുവെച്ച് അമ്മ മക്കളുടെ
വയറു നിറയ്ക്കും .അമ്മ കാണപ്പെട്ട ദൈവമാണ്.അമ്മ മക്കളെ
നല്ലവഴിയിലൂടെ
നടത്താനാണ് പരിശ്രമിക്കുന്നത്.ഇന്ന് അമ്മയെ പോലും
മറക്കുന്ന സമൂഹമാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. അമ്മ മക്കളെ
കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തിയിട്ടും അവർ വലുതാകുമ്പോൾ
അമ്മയെ ഭാരമായി കണ്ട് വൃദ്ധസദനങ്ങളിൽ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. പല മക്കളും ലഹരിക്കടിമയായി അമ്മയെ
ഹനിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു. മക്കൾ അമ്മയെ എന്തു പറഞ്ഞാലും
അമ്മയ്ക്ക് മക്കളോടുള്ള സ്നേഹം
കുറയുന്നില്ല. മക്കൾ അമ്മയെ സ്നേഹിക്കണം.
എന്നാൽ ഇന്ന് ആ മനോഭാവം മാറിയിരിക്കുന്നു.
അതുകൊണ്ടാണ് വൃദ്ധസദനങ്ങളുടെ എണ്ണവും കൂടിയിരിക്കുന്നത്.
നമ്മളെ സ്നേഹിച്ചും ലാളിച്ചും ആണ് അമ്മമാർ മക്കളെ
വളർത്തുന്നത്. അവരെ നോക്കാനുള്ള കടമ നമുക്കുണ്ട്.

നന്ദന റെജി

അതിനുമപ്പുറം

പുത്രന്മാരെല്ലാം മരിച്ചപ്പോൾ സങ്കടം സഹിക്കവയ്യാതെ വസിഷ്ഠമഹർഷി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

അതുകണ്ട ലക്ഷ്മണൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനോട് പറഞ്ഞു.

''ജ്യേഷ്ഠാ', ലോകം കണ്ട ജ്ഞാനികളിൽ അദ്വിതീയനാണ് വസിഷ്ഠമഹർഷി.എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം പുത്രശോകത്താൽ കരയുന്നതു കണ്ടില്ലേ?'' ഇതിനു മറുപടിയായി ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. വത്സാ,സൗമിത്രേ! ജ്ഞാനമുള്ളവന് അജ്ഞാനവുമുണ്ട്.വെളിച്ചത്തെപ്പറ്റി അറിവുള്ളവന്ഇരുട്ടിനെക്കുറച്ചും,നന്മയെപ്പറ്റി ദുഃഖബോധവും ഉണ്ടായിരിക്കും.പ്രിയപ്പെട്ട അനുജാ,നീ സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കും ജ്ഞാനാജ്ഞാനങ്ങൾക്കും അപ്പുറം കടക്കുക.''

ഈ പുരാണകഥപറഞ്ഞശേഷം ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവൻ പറയുന്നു. ഇന്നയാള് വലിയ ജ്ഞാനിയാണ്,പണ്ഡിതനാണ് എന്നൊക്കെ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതിലൊന്നും വലിയ അർത്ഥമില്ല.നിത്യശാന്തിയും ബ്രഹ്മാനന്ദവും അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അജ്ഞാനത്തിന്റെയും അപ്പുറം പോകണം.

സനേഷ്.ഇ.എസ്.

ചാൾസ് റോബർട്ട് ഡാർവിൻ
(1809-1882)

പരിണാമസിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് പ്രകൃതി-ശാസ്ത്രജ്ഞൻ. ജീവികളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്താനായി എച്ച്.എം. ബീഗിൾ എന്ന കപ്പലിൽ അഞ്ചുവർഷം നീണ്ട പഠനയാത്രകൾ നട-ത്തി ജീവികളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചു.പ്രധാന കൃതികൾ: ഓൺ ദ ഒറിജിൻ ഓഫ് സ്പീഷിസ് ബൈ മീൻസ് ഓഫ് നാച്ചുറൽ സെലക്ഷൻ, വേരിയേഷൻ ഇൻ ആനിമൽസ് ആൻറ് പ്ലാ-ൻറ്സ് അണ്ടർ ഡൊമസ്റ്റിക്കേഷൻ, ദ ഡിസൻറ് ഓഫ് മാൻഎന്നിവ പ്രസിദ്ധ കൃതികൾ.

ആഷ്ന ഷാജി

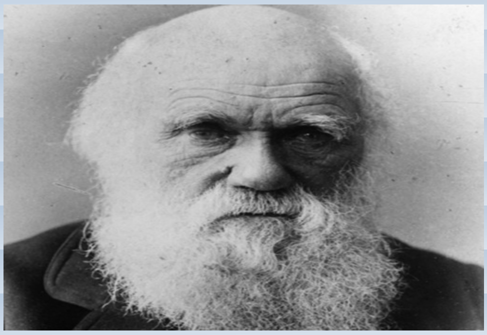

ലേഖനം

പരിസ്ഥിതിനാശം

പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുക.

പരിസ്ഥിതിഅമ്മയാണ് നമ്മൾ പരിസ്ഥിതിയിലേക്ക് മടങ്ങുകഎന്ന ആപ്തവാക്യം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.പരിസ്ഥിതിയിലേക്ക് മടങ്ങുക എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണമാണ്. പരിസ്ഥിതി നമ്മുടെ അമ്മയാണ്. അമ്മയുടെ സ്നേഹ-വും നമ്മുക്ക് വേണ്ട വിഭവങ്ങളും പ്രകൃതി നമുക്ക് നൽകുന്ന ആ അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട കടമ നമുക്കുണ്ട്. പരിസ്ഥിതസംരക്ഷണത്തിൽ എടുത്തുകളയേണ്ട ആദ്യത്തെ കാര്യം പ്ലാസ്റ്റിക്കാണ്. പ്ലാസ്റ്റിക്കിന്റെ ഉപയോഗം പരമാവധി കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട് കടകളിലും മറ്റും പ്ലാസ്റ്റിക് കൂടുകൾക്ക് പകരം തുണി സഞ്ചി ഉപയോഗിക്കുക. സ്കൂളുകളിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് പരമാ-ധി ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിൽ പാറ പൊട്ടിക്കൽ,മണലൂറ്റൽ,കുന്നിടിക്കൽ,വനനശീകരണം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയേണ്ടതുണ്ട്.പ്രകൃതി നമുക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. പ്രകൃതി ചെറിയ ജീവജാലങ്ങൾക്കുപോലും അവകാശപ്പെട്ടതണ്. വരും തലമുറയ്ക്കുകൂടി അവകാശപ്പെട്ടതാണ് ഈ പ്രകൃതി.

ആഗോളതാപനം ഇന്ന് കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർ തന്നെയാണ് അതിനു കാരണം. മനുഷ്യർ ഇരിക്കുന്ന കൊമ്പ് മുറിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ നിലനിൽപ് പ്രകൃതിയാണ്. ആ പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധമായ വേര് അറ്റ-പോയാൽ നമ്മൾ നിലതെറ്റി വീഴും. മനുഷ്യനാണ് ഇതിനെ-ല്ലാം കാരണം. പ്രകൃതി അമ്മയാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം ആ അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കണം.

നന്ദന റെജി

ചിത്രശലഭം

മഴവില്ലിൻ മുത്തുകൾ ചിതറിത്തെറിച്ചോരു
വിസ്മയവൈഭവം പോലെ
വർണശബളമാം നൂലുകൊരുത്തൊരു
മിന്നുന്ന കുപ്പായം ചാർത്തി
ആനന്ദ വെളിച്ചത്തിലിങ്ങനെ
മായാജാലം പോലെ
മരതകകല്ല പതിപ്പിച്ച പോലെ
നിൻ മേനി കാണാനെന്തഴക്
ചിറകുവിടർത്തി നീ പാറുമ്പോൾ
വിസ്മയം തൂവുന്നു പാരിൽ
എന്തൊരഴക് എന്തൊരു ചന്തം
നിന്നുടെ മേനി കാൺമാൻ

അശ്വതി അജിത്കുമാർ

Little Johny and the Bubble Bath

Little Johny was a cute and charming young boy and was loved by ever, one. He never troubled his mother and played all day with his toys. He used to spend the entire day playing day playing on the floor. The dust on the floor made him dirty. In spite of his mothers's repeated requsets, he did not want to take bath. He always made many excuses to avoid taking bath. One day he was looking very dirty. And his hair was shabby. So his mother kissed him gently and said, "Today i will give you a bubble bath" Litte Johny had many excuses not to have a bath. So he replied innocently. "But J will take my big yellow ball also to the bath tub". His mother agreed happliy and said, "yes, you can take it" Now Little johny's face got pale. He was thinking his mother. Would not allow the toys in the bath tub. He thought of an idea. He said, "But J will only take bath with the list and the duck. "WHAT"! His mother's eyes almost popped out. She replied helplessly' "I can get a fish somehow, but how will I bring a duck?". Little Johny jumped with joy to hear this. He said, "oh1! My dear mother, I will not have bath without a fish and duck.' His mother thought for a while and replied, "promise me, you will take bath after howing the fish and the duck in your bath tub"

Aswathy Santhosh

കർമ്മവും ത്യാഗവും

നങ്കൂരമിട്ടു കിടന്നിരുന്ന കപ്പലിന്റെ പായ്മരത്തിൽ ഒരു പക്ഷി ചെന്നിരുന്നു. അതവിടെയിരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഇതിനിടയിൽ കപ്പൽ കരവിട്ട് നടുക്കടലിലെത്തി. പെട്ടെന്നുണർന്ന പക്ഷി പരിഭ്രമിച്ച് നാലുപാടും നോക്കി കര കാണാനില്ല. പക്ഷി വേഗം കിഴക്കോട്ട് പറന്നു. കുറേ ദൂരം പറന്നിട്ടും കര കാണുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അത് തിരിച്ചു പറന്ന് പായ്മരത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു. കരയ്ക്കെത്തണമെന്ന ചിന്തയാൽ പക്ഷി വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറോട്ടുമെല്ലാം പറന്ന് നോക്കി. എവിടേക്ക് തിരിഞ്ഞാലും കരകാണാക്കടൽ മാത്രം! അവസാനം കരയ്ക്കെത്താൻ പറ്റില്ലെന്ന് ഉറപ്പായപ്പോൾ പക്ഷി പായ്മരത്തിൽ അനങ്ങാതെ ഇരിപ്പായി . പിന്നെ അത് പറന്നില്ല.

മനുഷ്യൻ സുഖം തേടി നാലു പാടും ഓടിനടന്ന് വശംകെടുന്നു. സുഖംതേടി നടക്കുന്ന മനുഷ്യന് കർമ്മം ഉപേക്ഷിക്കാനാവില്ല . ലൗകിക ഭോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദുഃഖമല്ലാതെ വേറെ നേട്ടമില്ല .ഇതു മനസ്സിലായാൽ വൈരാഗ്യം ഉദിക്കും .അതോടുകൂടി അതിന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പായ ത്യാഗചിന്തയും അപ്പോൾ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാൻ കഴിയും. പിന്നെ നിശ്ചിന്തനായിഈശ്വരധ്യാനം ചെയ്യാം എന്ന് സാരം.

സഞ്ജയ് എസ് നായർ

ഡില്ലട ഡില്ലം

ചിണ്ടനുണ്ട് രണ്ടു ചെണ്ട
രണ്ടു മണ്ടയുള്ള ചെണ്ട
രണ്ടു ചെണ്ടക്കോലെടുത്ത്
ചിണ്ടനെത്തി ചെണ്ട കൊട്ടി!
കൊട്ടുകൊണ്ട് ചെണ്ട പൊട്ടി
ഡിണ്ടം ഡിണ്ടം ഡില്ലട ഡില്ലം
കണ്ടുനിന്നോർ താളമിട്ടു
ഡില്ലട ഡില്ലട ഡില്ലട ഡിണ്ടം

ജെസ്റ്റിന ജോസഫ്

ഒരു അവധിക്കാലം

പണ്ട് പണ്ടൊരു വേനൽ അവധിക്കാലം .അന്ന് അമ്മു തന്റെ കളിക്കൂട്ടുകാരിയെ കാണുവാൻ വേണ്ടി വീട്ടിൽ ചെന്നു . വലിയ പരീക്ഷയ്ക്കു ശേഷം അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല. രണ്ടു മൂന്നു തവണ അമ്മു തന്റെ കൂട്ടുകാരി മാളുവിനെ കാണാൻ ചെന്നെങ്കിലും വീട് അടഞ്ഞു കിടക്കുവായിരുന്നു. അടുത്ത വീട്ട്കാരോടൊക്കെ ചോദിച്ചെങ്കിലും അവർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു . അമ്മുവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു പത്തുമിനിറ്റ് നടക്കണം . നല്ലരസമാണ്. മാളുവിന്റെ വീട് പാടത്തിനു നടുക്കാണ്. അങ്ങനെ അവർ രണ്ടു പേരും ഒരുമിച്ച് നടന്ന കാലങ്ങൾ, കളികൾ എല്ലാം ഓർത്ത് അവർ അങ്ങനെ നടന്നു . പോയവഴിയെല്ലാം ഒരു കറുത്തകൊടി കണ്ടെങ്കിലും അവൾക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.ഏകദേശം മാളുവിന്റെ വീടിനടുത്ത് എത്താറായപ്പോൾ ,നിലവിളിയും കരച്ചിലും കേട്ടു. എന്നിട്ടൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. മാളുവിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയതും മാളുവിന്റെ അമ്മ അമ്മുവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞതും ഒരുപോലെ. അവൾ പോയി മോളേ.......നമ്മുടെ മാളു.......അമ്മു പകച്ചുപോയി. ഒന്നുപൊട്ടിക്കരയാൻ തോന്നി. പക്ഷേ കരച്ചിൽ വന്നില്ല. സ്തംഭിച്ച് നിന്ന അമ്മുവിനെ മാളുവിന്റെ അച്ഛൻ തട്ടിവിളിച്ചതും ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നും ഞെട്ടിയുണർന്നതുപോലെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ചടങ്ങെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ആണ് അവൾ അറിയുന്നത് തന്റെ കൂട്ടുകാരി എങ്ങനാ മരിച്ചതെന്ന്.വീടിന് മുന്നിലെ ആറ്റിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് കുളിക്കാൻ പോയപ്പോൾ ഒഴുക്കിൽ പെട്ടതാണ് എന്ന് . ഒരു നിമിഷം അവൾ നിന്നു. എന്നിട്ട് അവിടെ കണ്ട ബോർഡിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി.

friends-അവധിക്കാലം ആണ് എന്ന്
കരുതി ആരും ഒറ്റയ്ക്ക് എങ്ങും പോവരുത്.
അപകടം എവിടെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്ന് നമുക്കറിയില്ല.
''ശ്രദ്ധിക്കുക''

അശ്വിൻരാജ്

നക്ഷത്രവും പൂവും

നക്ഷത്രമൊന്നിനെക്കാട്ടി-വാനം മുക്കുറ്റിയോടു
ചോദിച്ചു. ഉണ്ടോ ഒരെണ്ണമിവണ്ണം
നിനക്കെന്നോടു മത്സരം കൂടാൻ
താണു പോയല്ലോ ശിരസ്സ്-ചൊടി
യ്ക്കീറനായല്ലോ മിഴികൾ ഇല്ലായ്മ
സമ്മതിക്കുമ്പോൾ- വേറെ വല്ലായ്മ-
യെന്തുള്ളൂ പാരിൽ അന്നേരമുണ്ടാ-
ശിരസ്സിൽ- ഒരു കുഞ്ഞു പൂവിന്റെ
വിരിയൽ രത്നം പതിച്ചതുപോലെ
അതിൻ കാന്തിയെങ്ങും ചിതറുന്നു.
കണ്ണഞ്ചുമാറായി വ്യോമം-മണ്ണിൽ
ഇത്രയുണ്ടവുമോ ചന്തം. നക്ഷത്രമെത്ര
നിസ്സാരം- ഇതാ ഭൂമിയിലെ പൊന്നു
താരം അത്രയും താഴ്മയിൽ നിന്നേ
-വരൂ ഇത്രയ്ക്കഴകു പൂവിനും

സംഗീത സത്യൻ

TWO FRIENDS

A cock and a dog lived in a farm. They were good friends "let us go a journey around the world,"said the dog. The cock liked the idea. They started their journey. Wow! So many wonderful things to see," said the cock. It was getting dark- They reached a forest. "We need to find a place to spend the night," said the cock. The dog exclaimed "Ah! I can sleep in the hollow at that tree." "Yes and i can rest on the branch," said the cock. Soon they fell asleep. They were very tired. At daybreak the cock walk up and started going as usual. A fox in the forest heard the cock going. He soon reached there. 'Hey! What a wonder! A cock in this forest. Anyway I'm lucky. I can eat it.

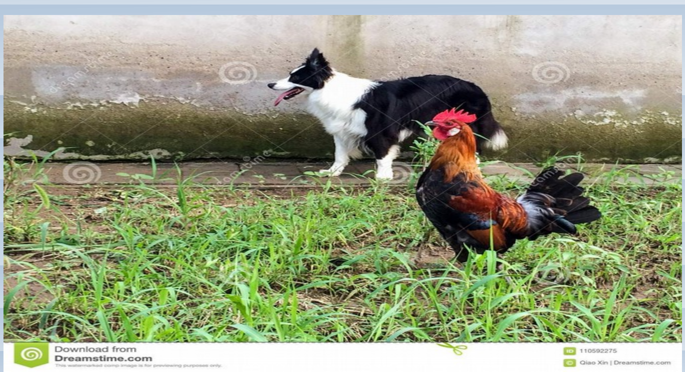

Sneha Sibi

ചെകുത്താൻെറ പണി

സുൽത്താൻ പത്ത് ഒട്ടകങ്ങളെ മേച്ച്, മരുഭൂമിയിലൂടെ വെള്ളം തേടി നടക്കുകയായിരുന്നു

ക്ഷീണിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഒരു ഒട്ടകത്തിനു പുറത്തുകയറി. ഒരു അരുവിക്കടുത്തെത്തിയപ്പോ

ഒട്ടകങ്ങളെ എണ്ണിനോക്കി.ഒരെണ്ണത്തിനെ കാണാനില്ല . ഒമ്പതെണ്ണം മാത്രം ഒരെണ്ണം

എവിടെ പോയി ? അയൾ ആശക്ഗപ്പെട്ടു. ഒട്ടകപ്പുറത്തുതന്നെ അയൾ, കാണാതാ

ഒട്ടകത്തെ തേടിയലഞ്ഞു. ഒടുവിൽ തിരിച്ചെത്തി. താഴെയിറങ്ങി. ഒട്ടകങ്ങൾ ഒരിക്കൽ

കുടി എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ, അത്ഭുതം, പത്ത്! കാണാതായ ഒട്ടകം എങ്ങനെ തിരിച്ചെ-

ത്തിയെന്നയാൾ അമ്പരന്നു

എല്ലാം ചെകുത്താൻെറ പണിയായിരിക്കും

അയാൾ ആശ്വസിച്ചു

അനന്തു സാബു

ആദ്യമീനും രണ്ടാം മീനും മുക്കുവനും

പണ്ട് ഒരു ഗ്രമത്തിൽ ഒരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കുളത്തിൽ രണ്ട് മീനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒരു കാലത്ത് വേനൽ അനുഭവപ്പെട്ട് ചൂട് കൂടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ വെള്ളം വറ്റും

എന്ന് മുൻകൂട്ടി കണ്ട് ഒരു മീൻ സുഹൃത്തായ അടുത്ത മീനിനോട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ മീൻ

പറഞ്ഞത് വകവെക്കാതെ പോയി. ആദ്യ മീൻ വലിയ കുളത്തിലേക്ക് പോയി. അടുത്ത മീൻ പോയില്ല.

രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുക്കുവൻ വന്നു. വെള്ളം വറ്റിയത്കൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ മീനിനെ

വലക്കകത്താക്കി.

സായിരാജ്

ചെറുശ്ശേരി (പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്)

പ്രാചീന കവിത്രയത്തിലൊരാൾ.
പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ചെറുശ്ശേരി കോലത്തുനാട് ഭരിച്ചിരുന്ന ഉദയവർമ്മ മഹാരാജാവിൻെറ സദസ്യനായിരുന്നു. 'കൃഷ്ണഗാഥ' എന്ന ഒറ്റകൃതികൊണ്ട് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ കവിയാണ് ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരി. സമകാലീനരായ മറ്റ് ഭാഷാകവികളിൽനിന്നും വ്യത്യയസ്തമായ ശുദ്ധമായ മലയാളഭാഷയാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത്. മലയാളഭാഷയുടെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന 'കൃഷ്ണഗാഥ'യ്ക്ക് മലയാളത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിൽതന്നെ സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ട്.

അക്ഷയ് മധു

Story

NAUGHTY PINTU

Bingo tortoise was sitting sadly under a tree, lost in his deep thoughts. Everybody was asking his the reason but he was not replying to anybody. But Tutu monkey was very emotional, kind - hearted and also closely attached to Bingo. He sat beside Bingo and said:I will not even move from here till you tell me the reason of your sadness" hearing these kind words, bingo looked at him and burst into tears. In between sobs, he said: "pintu rabbit always makes fun of me" Tutu asked angrily: "But why? Bingo replied in a low voice "Because cannot run as fast as he does" Tutu shrugged his shoulders and said: "so what! Everybody has his own ability and capability" Hearing these kind and sympathetic words, Bingo raised hid head and said; "But i am very ugly. And big shell is rile a cure to me which makes me more awful. " Tutu said: "this shell is not a cure. It is like a blessing for you. "But bingo was not ready to listen anything and so he left the place silently. Tutu also felt very bays rolled by. One bright afternoon. Bingo was sitting under a coconut thee. Pintu came out of his burrow and went near Bin

MEENAKSHY

Short story

A short story is a piece of prose fiction, which can be read in a single sitting. Emerging from earlier oral storytelling traditions in the 17th century, the short story has grown to encompass a body of work so diverse as to defy easy characterization. At its most prototypical the short story features a small cast of named characters, and focuses on a self-contained incident with the intent of evoking a "single effect" or mood. In doing so, short stories make use of plot, resonance, and other dynamic components to a far greater degree than is typical of an anecdote, yet to a far lesser degree than a novel. While the short story is largely distinct from the novel, authors of both generally draw from a common pool of literary techniques.

Short stories have no set length. In terms of word count there is no official demarcation between an anecdote, a short story, and a novel. Rather, the form's parameters are given by the rhetorical and practical context in which a given story is produced and considered, so that what constitutes a short story may differ between genres, countries, eras, and

commentators. Like the novel, the short story's predominant shape reflects the demands of the available markets for publication, and the evolution of the form seems closely tied to the evolution of the publishing industry and the submission guidelines of its constituent houses.

The short story has been considered both an apprenticeship form preceding more lengthy works, and a crafted form in its own right, collected together in books of similar length, price, and distribution as novels. Short story writers may define their works as part of the artistic and personal expression of the form. They may also attempt to resist categorization by genre and fixed formation.

Length

Determining what exactly separates a short story from longer fictional formats is problematic. A classic definition of a short story is that one should be able to read it in one sitting, a point most notably made in Edgar Allan Poe's essay "Thomas Le Moineau (Le Moile)" (1846). Interpreting this standard nowadays is problematic, since the expected length of "one sitting" may now be briefer than it was in Poe's era. Other definitions place the maximum word count of the short story at anywhere from 1,000 to 4,000. In contemporary usage, the term short story most often refers to a work of fiction no shorter than 1,000 and no longer than 20,000 words. Stories of fewer than 1,000 words are sometimes referred to as "short short stories", or "flash fiction."

As a point of reference for the genre writer, the Science Fiction and Fantasy Writers of America define short story length in the Nebula Awards for science fiction submission guidelines as having a word count of fewer than 7,500.

Longer stories that cannot be called novels are sometimes considered "novellas" or novelettes and, like short stories, may be collected into the more marketable form of "collections", often containing previously unpublished stories. Sometimes, authors who do not have the time or money to write a novella or novel decide to write short stories instead, working out a deal with a popular website or magazine to publish them for profit.

Characteristics

As a concentrated form of narrative prose fiction, the short story has been theorised through the traditional elements of dramatic structure: exposition (the introduction of setting, situation and main characters), complication (the event that introduces the conflict), rising action, crisis (the decisive moment for the protagonist and his commitment to a course of action), climax (the point of highest interest in terms of the conflict and the point with the most action) and resolution (the point when the conflict is resolved). Because of their length, short stories may or may not follow this pattern. For example, modern short stories only occasionally have an exposition, more typically beginning in the middle of the action (in medias res). As with longer stories, plots of short stories also have a climax, crisis, or turning point. However, the endings of many short stories are abrupt and open and may or may not have a moral or practical lesson. As with any art form, the exact characteristics of a short story will vary by creator. Short stories tend to be less complex than novels. Usually a short story focuses on one incident; has a single plot, a single setting, and a small number of characters; and covers a short period of time. The modern short story form emerged from oral story-telling traditions, the

brief moralistic narratives of parables and fables, and the prose anecdote, all of these being forms of a swiftly sketched situation that quickly comes to its point. With the rise of the realistic novel, the short story evolved in a parallel tradition, with some of its first distinctive examples in the tales of E. T. A. Hoffmann. The character of the form developed particularly with authors known for their short fiction, either by choice (they wrote nothing else) or by critical regard, which acknowledged the focus and craft required in the short form. An example is Jorge Luis Borges, who won American fame with "The Garden of Forking Paths", published in the August 1948 Ellery Queen's Mystery Magazine. Another example is O. Henry (author of "Gift of the Magi"), for whom the O. Henry Award is named. Other of his most popular, inventive and most often reprinted stories (among over 600) include: A Municipal Report, An Unfinished Story, A Blackjack Barginer, A Lickpenny Lover, Mammon and the Archer, Two Thanksgiving Day Gentlemen, The Last Leaf. American examples include: Jack London, Ambrose Bierce, F. Scott Fitzgerald, Ernest Hemingway, William Faulkner, Flannery O'Connor, John Cheever, and Raymond Carver. Science fiction short story with a special poetic touch was a genre developed with great popular success by Ray Bradbury. The genre of the short story was often neglected until the second half of the 19th century. The evolution of printing technologies and periodical editions were among the factors contributing to the increasing importance of short story publications. Among others, pioneering role in founding the rules of the genre in the Western canon have: Rudyard Kipling (United Kingdom), Anton Chekhov (Russia), Guy de Maupassant (France), Manuel Gutiérrez Nájera (Mexico) and Rubén Darío (Nicaragua).

An important theoretical example for storytelling analysis is provided by Walter Benjamin in his illuminated essay The Storyteller where he argues about the decline of storytelling art and the in communicability of experiences in the modern world. Oscar Wilde’s essay The Decay of Lying and Henry James’s The Art of Fiction are also partly related with this subject.

Predecessors

Short stories date back to oral storytelling traditions which originally produced epics such as Homer's Iliad and Odyssey. Oral narratives were often told in the form of rhyming or rhythmic verse, often including recurring sections or, in the case of Homer, Homeric epithets. Such stylistic devices often acted as mnemonics for easier recall, rendition and adaptation of the story. Short sections of verse might focus on individual narratives that could be told at one sitting. The overall arc of the tale would emerge only through the telling of multiple such sections.

The other ancient form of short story, the anecdote, was popular under the Roman Empire. Anecdotes functioned as a sort of parable, a brief realistic narrative that embodies a point. Many surviving Roman anecdotes were collected in the 13th or 14th century as the Gesta Romanorum. Anecdotes remained popular in Europe well into the 18th century, when the fictional anecdotal letters of Sir Roger de Coverley were published.

In Europe, the oral story-telling tradition began to develop into written stories in the early 14th century, most notably with Geoffrey Chaucer's Canterbury Tales and Giovanni Boccaccio's Decameron. Both of these books are composed of individual short stories (which range from farce or humorous anecdotes to well-crafted literary fictions) set within a larger narrative story (a frame story), although the frame-tale device

was not adopted by all writers. At the end of the 16th century, some of the most popular short stories in Europe were the darkly tragic "novella" of Matteo Bandello (especially in their French translation).

The mid 17th century in France saw the development of a refined short novel, the "nouvelle", by such authors as Madame de Lafayette. In the 1690s, traditional fairy tales began to be published (one of the most famous collections was by Charles Perrault). The appearance of Antoine Galland's first modern translation of the Thousand and One Nights (or Arabian Nights) (from 1704; another translation appeared in 1710–12) would have an enormous influence on the 18th-century European short stories of Voltaire, Diderot and others.

1790–1850

There are early examples of short stories published separately between 1790 and 1810, but the first true collections of short stories appeared between 1810 and 1830 in several countries around the same period.

The first short stories in the United Kingdom were gothic tales like Richard Cumberland's "remarkable narrative" "The Poisoner of Montremos" (1791). Great novelists like Sir Walter Scott and Charles Dickens also wrote some short stories.

One of the earliest short stories in the United States was Charles Brockden Brown's "Somnambulism" from 1805. Washington Irving wrote mysterious tales including "Rip van Winkle" (1819) and "The Legend of Sleepy Hollow" (1820). Nathaniel Hawthorne published the first part of his Twice-Told Tales in 1837. Edgar Allan Poe wrote his tales of mystery and imagination between 1832 and 1849. Classic stories are "The Fall of the House of Usher", "The Tell-Tale Heart", "The Cask of Amontillado", "The Pit

and the Pendulum", and the first detective story, "The Murders in the Rue Morgue". In "The Philosophy of Composition" (1846) Poe argued that a literary work should be short enough for a reader to finish in one sitting.

In Germany, the first collection of short stories was by Heinrich von Kleist in 1810 and 1811. The Brothers Grimm published their first volume of collected fairy tales in 1812. E. T. A. Hoffmann followed with his own original fantasy tales, of which "The Nutcracker and the Mouse King" (1816) is the most famous.

In France, Prosper Mérimée wrote Mateo Falcone in 1829.

1850–1900

In the latter 19th century, the growth of print magazines and journals created a strong demand for short fiction of between 3,000 and 15,000 words.

In the United Kingdom, Thomas Hardy wrote dozens of short stories, including "The Three Strangers" (1883), "A Mere Interlude" (1885) and "Barbara of the House of Grebe" (1890). Rudyard Kipling published short story collections for grown-ups, e.g. Plain Tales from the Hills (1888), as well as for children, e.g. The Jungle Book (1894). In 1892 Arthur Conan Doyle brought the detective story to a new height with The Adventures of Sherlock Holmes. H. G. Wells wrote his first science fiction stories in the 1880s. One of his best known is "The Country of the Blind" (1904).

In the United States, Herman Melville published his story collection The Piazza Tales in 1856. "The Celebrated Jumping Frog of Calaveras County" was the title story of Mark Twain's first book one year later. In 1884, Brander Matthews, the first American professor of dramatic literature, published The Philosophy of the Short-Story. At that same year, Matthews

was the first one to name the emerging genre "short story". Another theorist of narrative fiction was Henry James. James wrote a lot of short stories himself, including "The Real Thing" (1892), "Maud-Evelyn" and The Beast in the Jungle (1903). In the 1890s Kate Chopin published short stories in several magazines.

The most prolific French author of short stories was Guy de Maupassant. Stories like "Boule de Suif" ("Ball of Fat", 1880) and "L'Inutile Beauté" ("The Useless Beauty", 1890) are good examples of French realism.

In Russia, Ivan Turgenev gained recognition with his story collection A Sportsman's Sketches. Nikolai Leskov created his first short stories in the 1860s. Late in his life Fyodor Dostoyevski wrote "The Meek One" (1876) and "The Dream of a Ridiculous Man" (1877), two stories with great psychological and philosophical depth. Leo Tolstoy handled ethical questions in his short stories, for example in "Ivan the Fool" (1885), "How Much Land Does a Man Need?" (1886) and "Alyosha the Pot" (1905). The greatest specialist of the Russian short story, however, was Anton Chekhov. Classic examples of his realistic prose are "The Bet" (1889), "Ward No. 6" (1892), and "The Lady with the Dog" (1899). Maxim Gorky's best known short story is "Twenty-six Men and a Girl" (1899).

The prolific Indian author of short stories Munshi Premchand, pioneered the genre in the Hindustani language, writing a substantial body of short stories and novels in a style characterized by realism and an unsentimental and authentic introspection into the complexities of Indian society. Premchand's work, including his over 200 short stories (such as the story "Lottery") and his novel Godaan remain substantial works.

A master of the short story, the Urdu language writer Saadat Hasan Manto, is revered for his exceptional depth, irony and sardonic humour. The author of some 250 short stories, radio plays, essays, reminiscences and a novel, Manto is widely admired for his analyses of violence, bigotry, prejudice and the relationships between reason and unreason. Combining realism with surrealism and irony, Manto's works such as the celebrated short story Toba Tek Singh are aesthetic masterpieces which continue to give profound insight into the nature of human loss, violence and devastation.

In India, Rabindranath Tagore published short stories, on the lives of the poor and oppressed such as peasants, women and villagers under colonial misrule and exploitation.

In Poland, Bolesław Prus was the most important author of short stories. In 1888 he wrote "A Legend of Old Egypt".

Machado de Assis, one of the majors novelist from Brazil was the most important short story writer from his country at the time, under influences (among others) of Xavier de Maistre, Lawrence Sterne, Guy de Maupassant. In the end of the 19th century the writer João do Rio became popular by short stories about the bohemianism. Writing about the former slaves, and very ironical about nationalism, Lima Barreto died almost forgotten, but became very popular in the 20th century.

In Portuguese literature, the major names of the time are Almeida Garrett and the historian and novelist Alexandre Herculano. Still influential, Eça de Queiroz produced some short stories with a style influenced by Émile Zola, Balzac and Dickens.

1900–1945

In the United Kingdom, periodicals like The Strand Magazine and Story-Teller contributed to the popularity of the short story. Hector Hugh Munro (1870–1916), also known by his pen name of Saki, wrote satirical short stories about Edwardian England. W. Somerset Maugham, who wrote over a hundred short stories, was one of the most popular authors of his time. P. G. Wodehouse published his first collection of comical stories about valet Jeeves in 1917. Many detective stories were written by G. K. Chesterton, Agatha Christie and Dorothy L. Sayers. Short stories by Virginia Woolf are "Kew Gardens" (1919) and "Solid Objects," about a politician with mental problems. Graham Greene wrote his Twenty-One Stories between 1929 and 1954. A specialist of the short story was V. S. Pritchett, whose first collection appeared in 1932. Arthur C. Clarke published his first science fiction story, "Travel by Wire!" in 1937. Evelyn Waugh, Muriel Spark and L. P. Hartley were other popular British storytellers whose career started in this period.

In Ireland, James Joyce published his short story collection Dubliners in 1914. These stories, written in a more accessible style than his later novels, are based on careful observation of the inhabitants of his birth city.

In the first half of the 20th century, a number of high-profile American magazines such as The Atlantic Monthly, Harper's Magazine, The New Yorker, Scribner's, The Saturday Evening Post, Esquire, and The Bookman published short stories in each issue. The demand for quality short stories was so great and the money paid for such so well that F. Scott Fitzgerald repeatedly turned to short-story (as Matthews preferred to write it) writing to pay his numerous debts. His first collection Flappers and

Philosophers appeared in book form in 1920. William Faulkner wrote over one hundred short stories. Go Down, Moses, a collection of seven stories, appeared in 1941. Ernest Hemingway's concise writing style was perfectly fit for shorter fiction. Stories like "A Clean, Well-Lighted Place" (1926), "Hills Like White Elephants" (1927) and "The Snows of Kilimanjaro" (1936) are only a few pages long, but carefully crafted. Dorothy Parker's bittersweet story "Big Blonde" debuted in 1929. A popular science fiction story is "Nightfall" by Isaac Asimov.

Katherine Mansfield from New Zealand wrote many short stories between 1912 and her death in 1923. "The Doll's House" (1922) treats the topic of social inequity.

Two important authors of short stories in the German language were Thomas Mann and Franz Kafka. In 1922 the latter wrote "A Hunger Artist", about a man who fasts for several days.

Ryūnosuke Akutagawa (1892–1927) is called the Father of the Japanese short story.

In Brazil, the most famous modern short story writer is Mário de Andrade. At the time, Paulistan writer António de Alcantâra Machado became very popular from his collection of short stories titled, Brás, Bexiga e Barra Funda (1928), about several Italian neighborhoods, but now he is mostly read in just São Paulo. Also, novelist Graciliano Ramos and poet Carlos Drummond de Andrade have significant short story works.

Portuguese writers like Mário de Sá-Carneiro, Florbela Espanca and Fernando Pessoa wrote well-known short stories, although their major genre was poetry.

After 1945

The period following World War II saw a great flowering of literary short fiction in the United States. The New Yorker continued to publish the works of the form's leading mid-century practitioners, including Shirley Jackson, whose story, "The Lottery", published in 1948, elicited the strongest response in the magazine's history to that time. Other frequent contributors during the last 1940s included John Cheever, John Steinbeck, Jean Stafford, and Eudora Welty. J. D. Salinger's Nine Stories (1953) experimented with point of view and voice, while Flannery O'Connor's story "A Good Man is Hard to Find" (1955) reinvigorated the Southern Gothic style. Cultural and social identity played a considerable role in much of the short fiction of the 1960s. Philip Roth and Grace Paley cultivated distinctive Jewish-American voices. Tillie Olsen's "I Stand Here Ironing" (1961) adopted a consciously feminist perspective. James Baldwin's collection Going to Meet the Man (1965) told stories of African-American life. Frank O'Connor's The Lonely Voice, an exploration of the short story, appeared in 1963. Wallace Stegner's short stories are primarily set in the American West. Stephen King published many short stories in men's magazines in the 1960s and after. The 1970s saw the rise of the postmodern short story in the works of Donald Barthelme and John Barth. Traditionalists including John Updike and Joyce Carol Oates maintained significant influence on the form. Minimalism gained widespread influence in the 1980s, most notably in the work of Raymond Carver and Ann Beattie.

Canadian short story writers include Alice Munro, Mavis Gallant, and Lynn Coady.

In the United Kingdom, Daphne du Maurier wrote suspense stories like "The Birds" (1952) and "Don't Look Now" (1971). Roald Dahl was the master

of the twist-in-the-tale. Short story collections like Lamb to the Slaughter (1953) and Kiss Kiss (1960) illustrate his dark humour.

In Italy, Italo Calvino published the short story collection Marcovaldo, about a poor man in a city, in 1963.

In Brazil, the short story became popular among female writers like Clarice Lispector, Lygia Fagundes Telles, Adélia Prado, who wrote about their society from a feminine viewpoint, although the genre has great male writers like Dalton Trevisan, Autran Dourado Moacyr Scliar and Carlos Heitor Cony too. Also, writing about poverty and the favelas, João Antonio became a well known writer. Other post-modern short fiction authors include writers Hilda Hilst and Caio Fernando Abreu. Detective literature was led by Rubem Fonseca. It is also necessary to mention João Guimarães Rosa, wrote short stories in the book Sagarana using a complex, experimental language based on tales of oral traditional.

Portuguese writers like Virgílo Ferreira, Fernando Goncalves Namora and Sophia de Mello Breyner Andresen are among the most influential short story writers from 20th-century Portuguese language literature. Manuel da Silva Ramos is one of the most well-known names of postmodernism in the country. Nobel Prize-winner José Saramago published few short stories, but became popular from his novels.

The Angolan writer José Luandino Vieira is one of the most well-known writers from his country and has several short stories. José Eduardo Agualusa is also increasingly read in Portuguese-speaking countries.

Mozambican Mia Couto is a widely known writer of post modern prose, and he is read even in non-Portuguese speaking countries. Other

Mozambican writers such as Suleiman Cassamo, Paulina Chiziane and Eduardo White are gaining popularity with Portuguese-speakers too.

The Argentine writer Jorge Luis Borges is one of the most famous writers of short stories in the Spanish language. "The Library of Babel" (1941) and "The Aleph" (1945) handle difficult subjects like infinity. Two of the most representative writers of the Magical realism genre are also widely known Argentinian short story writers: Adolfo Bioy Casares and Julio Cortázar.

The Uruguayan writer Juan Carlos Onetti is known as one of the most important magical realist writer from Latin America.

In Colombia, the Nobel prize laureate author Gabriel Garcia Marquez is the main novelist and short story writer, known by his magical realist stories and his defense of the Communist Party in his country.

The Peruvian writer Mario Vargas Llosa, also a Nobel prize winner, has significant short story works.

The Egyptian Nobel Prize-winner Naguib Mafouz is the most well-known author from his country, but has only a few short stories.

Japanese world-known short story writers include Kenzaburō Ōe (Nobel prize winner of 1994), Yukio Mishima and Haruki Murakami.

Multi-awarded Philippine writer Peter Solis Nery is one of the most famous writers of short stories in Hiligaynon language. His stories "Lirio" (1998), "Candido" (2007), "Donato Bugtot" (2011), and "Si Padre Olan kag ang Dios" (2013) are all gold prize winners at the Palanca Awards of Philippine Literature.

eShort

Jamie Krakover defined eshorts in The Writers' Lens:

"For those unfamiliar with eshorts, they are short stories ranging from 12-150 pages, usually linked to a series. They vary in price from free to $3.99 and are available in electronic format only. The stories told in eshorts are often told from a perspective other than the main character in a series or tell of a side event that is loosely linked to the overall story. They are a great way for readers to revisit their favourite stories and characters in a new light. Stories of this nature normally would require a collection before they could be printed but because of the emergence of ebooks and their pricing scheme, they are available almost as quickly as authors write them."

Recognition

Alice Munro, "master of the contemporary short story" according to her citation for the 2013 Nobel Prize in Literature, said she hopes the award would bring readership for the short story in general.

മധുരം

മുതലാളി വേലക്കാരനെ ആപ്പിൾ വാങ്ങാൻ അയച്ചു.'നല്ല മധുരമുള്ള
ആപ്പിൾ തന്നെ നോക്കി വാങ്ങണം.മധുരമില്ലാത്തതു കൊണ്ടുവന്നാൽ തിരിച്ചുപോകേണ്ടിവരും
കേട്ടോ ? വേലക്കാരൻ പഴക്കടയിലെത്തി. ഓരോആപ്പിളും എടുത്തു നോക്കി ചോദിച്ചു.
'മധുരമുള്ളതാണോ 'തേൻ പോലെ മധുരിക്കുന്ന ആപ്പിളാണടോ? വേണമെങ്കിൽഒന്നെടുത്ത്
തിന്നുനോക്ക് !അത് ശരിയാണ് ഭൃത്യനു തോന്നി.ഒരെണ്ണമെടുത്ത് കടിച്ചു. നല്ല മധുരം.പക്ഷെ,
മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് മധുരമില്ലെങ്കിലോ? വാങ്ങിയ ഒരു കുട്ട ആപ്പിളുകളിൽ ഓരോന്നും
കടിച്ചു നോക്കി മധുരമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനു ശേഷമേ അയാൾ വില കൊടുത്തൊള്ളു
'ആരാണിവ കടിച്ചത്' ?
ആപ്പിളുകൾ കണ്ട് മുതലാളി രോഷാകുലനായി
ഞാൻ തന്നെ അവിടുന്നലെപറഞ്ഞത് മധുരമുള്ളത് നോക്കി വാങ്ങണമെന്ന്.

അനന്ദു സാബു

മലയാള ചെറുകഥ

'വിദ്യാവിനോദിനി' മാസികയിൽ 1891-ൽ (1066 കുംഭം) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വാസനാ വികൃതിയാണ് മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചെറുകഥ. പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കേസരി വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാരാണ് വാസനാ വികൃതി രചിച്ചത്. കഥാകൃത്തിന്റെ പേരു വയ്ക്കാതെയാണ് ഈ ചെറുകഥ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, മൂർക്കോത്തു കുമാരൻ, ഒട്ടവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ, അമ്പാടി നാരായണപ്പൊതുവാൾ, എം. ആർ. കെ. സി., കെ. സുകുമാരൻ, ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവരായിരുന്നു പ്രമുഖരായ ആദ്യകാല കഥാകൃത്തുക്കൾ.

ഒന്നാം ഘട്ടം

പത്രമാസികകളുടെ പ്രചാരമാണ് ചെറുകഥയ്ക്ക് വായനക്കാരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഈ അന്തരീക്ഷം ഒട്ടേറെ എഴുത്തുകാരെ ചെറുകഥയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, ശീവൊള്ളി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി, പന്തളം കേരളവർമ്മ, സി. പി. അച്യുതമേനോൻ, അപ്പൻ തമ്പുരാൻ, സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ, കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, തേലപ്പുറത്ത് നാരായണൻ നമ്പി, ചിത്രമെഴുത്ത് കെ. എം. വർഗീസ്, എം. രത്നം, എൻ. എം. ദാസ്, ഇ. ഐ. പങ്ങിയച്ചൻ, കണ്ണമ്പ്ര കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, സി. ശങ്കരവാരിയർ, പി. ജി. രാമയ്യർ, അമ്പാടി കാർത്ത്യായനി അമ്മ, വി. പാർവതിയമ്മ, ടി. സി. കല്യാണിയമ്മ തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ എഴുത്തുകാർ ആദ്യകാലത്ത് ചെറുകഥകളെഴുതിയിരുന്നു. ഈ ആദ്യഘട്ടത്തിന്റെ ഒടുവിൽ രംഗത്തു വന്ന

കഥാകൃത്തുക്കളാണ് കെ. പി. കേശവമേനോൻ, ചേലനാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, കെ. എൻ. എഴുത്തച്ഛൻ, എസ്. രാമാവാരിയർ, സി. എ. കിട്ടുണ്ണി, പാവുണ്ണി തൈക്കാട്, വിളാവട്ടത്ത് ശങ്കരപ്പിള്ള, കെ. എസ്. മണി തുടങ്ങിയവർ.

രണ്ടാം ഘട്ടം

1925 മുതൽ ചെറുകഥയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. വ്യക്തമായ സാമൂഹിക വീക്ഷണത്തോടുകൂടി എഴുതിയ ചെറുകഥകളുടെ ഘട്ടമാണത്. വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട്, മുത്തിരിങ്ങോട് ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരി, എം. ആർ. ബി തുടങ്ങിയവരുടെ കഥകളാണ് ഇതിനുദാഹരണം. 1920-കൾ മുതൽ ലോകകഥയെ പരിചയപ്പെടുത്തിയും ചെറുകഥയുടെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തും നിരൂപകനായ കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പുതിയൊരു സാഹിത്യാവബോധം മലയാളത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു. ചെറുകഥയിലും നോവലിലും പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരാൻ ചെറിയ സഹായമല്ല കേസരി ചെയ്തത്. ഒട്ടേറെ യൂറോപ്യൻ ചെറുകഥകൾ വിവർത്തനം ചെയ്തും കേസരി മാതൃക കാണിച്ചു. ജീവൽസാഹിത്യ പ്രസ്ഥനവും പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനവും സാഹിത്യത്തിന് പുതിയ ലക്ഷ്യബോധം പകരുകയും ചെയ്തു. ഈ പരിവർത്തന ദശയിൽ ഉയർന്നു വന്ന അഞ്ചു കഥാകൃത്തുക്കൾ മലയാള കഥയുടെ സുവർണ്ണയുഗത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാക്കളായി മാറി. എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ട്, പി. കേശവദേവ്, തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള, വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ, പൊൻകുന്നം വർക്കി എന്നിവരാണവർ.

സുവർണ്ണകാലം

പൊൻകുന്നം വർക്കി, എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ട്, കേശവദേവ്, തകഴി, ബഷീർ എന്നീ അഞ്ചു പേരും ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം, കാരൂർ നീലകണ്ഠപിള്ള, ഉറൂബ് (പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ), കെ. സരസ്വതിയമ്മ തുടങ്ങിയവരും ചേർന്നാണ് 1930- കൾക്കു ശേഷം മലയാള കഥയിലെ സുവർണ്ണയുഗം സൃഷ്ടിച്ചത്. റിയലിസത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ് അവർ ഉയർത്തിയത്. അദ്ഭുതരസവും പരിണാമ ഗുപ്തിയും തൊലിപ്പുറമേയുള്ള ഫലിതവും നിറഞ്ഞ ആദ്യകാല കഥകളിൽ നിന്നുള്ള വമ്പൻ കുതിച്ചു ചാട്ടമാണ് ഈ തലമുറ നിർവഹിച്ചത്.

ദരിദ്രമനുഷ്യരുടെ ജീവിതവും അവർ നേരിടുന്ന ചൂഷണങ്ങളും രാഷ്ട്രീയസമരവും അധികാര വിമർശനവും ഈ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ പ്രമേയമായി. വർക്കിയുടെ മന്ത്രിക്കെട്ട്, അന്തോണി നീയുമച്ചനായോടാ, ശബ്ദിക്കുന്ന കലപ്പ, തകഴിയുടെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ, കേശവദേവിന്റെ ഗുസ്തി, കുൾഡ്രിങ്ക്, പ്രതിജ്ഞ, ബഷീറിന്റെ നീലവെളിച്ചം, ജന്മദിനം, ടൈഗർ, പൊറ്റക്കാട്ടിന്റെ ഒട്ടകം, ഏഴിലംപാല, കാട്ടുചെമ്പകം, നിശാഗന്ധി, കാരൂരിന്റെ മരപ്പാവകൾ, പൂവമ്പഴം, അരഞ്ഞാണം, ഉതുപ്പാന്റെ കിണർ, മോതിരം, പിശാചിന്റെ കുപ്പായം, അന്തർജനത്തിന്റെ മാണിക്കൻ, പ്രതികാരദേവത, സരസ്വതിയമ്മയുടെ പെൺബുദ്ധി, ചോലമരങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എത്രയോ കഥകൾ ആ സുവർണ്ണഘട്ടത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നു.

ഒട്ടേറെ പുതിയ എഴുത്തുകാർ 1940-കളിൽ ചെറുകഥാരംഗത്തെ വികസ്വരമാക്കി. പുളിമാന പരമേശ്വരപിള്ള, നാഗവള്ളി ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്, വെട്ടൂർ രാമൻ നായർ, പോഞ്ഞിക്കര റാഫി, ടി. കെ. സി. വടുതല തുടങ്ങിയവർ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയരായിത്തീർന്നു. മുട്ടത്തു വർക്കി, വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ, ചെറുകാട്, ഐ. കെ. കെ. എം., എം. പരമേശ്വരൻ നായർ, പെരുന്ന തോമസ്, എൻ. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി, ടാറ്റാപുരം സുകുമാരൻ, ബി. മാധവമേനോൻ, ഡി. എം. പൊറ്റെക്കാട്ട്, സി. അച്യുതക്കുറുപ്പ്, എസ്. കെ. ആർ. കമ്മത്ത്, ഇ. എം. കോവൂർ, എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻ നായർ, വേളൂർ കൃഷ്ണൻ കുട്ടി, പി. കെ. രാജരാജവർമ, ആനന്ദക്കുട്ടൻ, എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻ നായർ, പി. സി. കോരുത്, വി. ടി. നന്ദകുമാർ, സരളാരാമവർമ, എസ്. കെ. മാരാർ തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ കഥയെഴുത്തുകാർ 1940 കൾക്കു ശേഷം ഉയർന്നു വന്നവരാണ്.

മൂന്നാം ഘട്ടം

1950-കൾ മുതൽ ചെറുകഥ അന്നുവരെയുള്ളതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. സാഹിത്യരൂപമെന്ന നിലയിൽ ചെറുകഥ ഏകാഗ്രവും സൂക്ഷ്മവുമായ ശില്പമായിത്തീർന്ന ഈ ഘട്ടത്തിലെ കഥകൾ ആന്തരികാനുഭവങ്ങൾക്കും മനോവൃത്തികൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകി. ബിംബ പ്രധാനമായ ആഖ്യാനരീതിയും പ്രാബല്യം നേടി. ഏകാകിയുടെ വേദനകൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കഥകളായിരുന്നു ഈ പുതുഭാവുകത്വത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ രചനകളിൽ പലതും. എം. ടി. വാസുദേവൻ നായരുടെയും ടി. പദ്മനാഭന്റെയും കഥകളാണ് ഈ ഭാവപരിവർത്തനത്തിനു തുടക്കമിട്ടത്. എം. ടി. യുടെ ബന്ധനം, വളർത്തു മൃഗങ്ങൾ, കുട്ട്യേടത്തി,

ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവ്, പള്ളിവാളും കാൽചിലമ്പും, ഓപ്പോള്, വാരിക്കുഴി, സുകൃതം, അജ്ഞാതന്റെ ഉയരാത്ത സ്മാരകം, വാനപ്രസ്ഥം, ഷെർലക് തുടങ്ങിയ കഥകൾ അതിപ്രശസ്തമാണ്. കടയനെല്ലൂരിലെ ഒരു സ്ത്രീ, കാലഭൈരവൻ, പ്രകാശം പരത്തുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി, മഖൻസിങ്ങിന്റെ മരണം, ഭയം, ഹാരിസൺ സായ്‌വിന്റെ നായ, ശേഖൂട്ടി, ഗോട്ടി, ഗൗരി തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ പ്രശസ്ത കഥകളുടെ കർത്താവാണ് ടി. പദ്മനാഭൻ.

എൻ. പി. മുഹമ്മദ്, കെ. ടി മുഹമ്മദ്, പി. എ. മുഹമ്മദ് കോയ, സി. രാധാകൃഷ്ണൻ, കോവിലൻ, പാറപ്പുറത്ത്, ജി. എൻ. പണിക്കർ, തുളസി, നന്തനാർ, വിനയൻ, ജി. വിവേകാനന്ദൻ, ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുത്തൂർ തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ കഥാകൃത്തുക്കൾകൂടി ചേർന്നതാണ് മൂന്നാംഘട്ടം.

ആധുനികത

ആധുനികതയുടെ കാലമാണ് ചെറുകഥയിലെ നാലാം ഘട്ടം. നഗരകേന്ദ്രിതമായ ആധുനിക സമൂഹത്തിൽ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളും മനുഷ്യസ്ഥിത്വവും നേരിട്ട പ്രതിസന്ധികളും ജീവിതത്തിനുണ്ടായ അന്യവത്കരണവും ഏകാന്തതാബോധവുമൊക്കെയായിരുന്നു ആധുനികരുടെ വിഷയങ്ങൾ. ഒ. വി. വിജയൻ, മാധവിക്കുട്ടി, എം. പി. നാരായണപിള്ള, കാക്കനാടൻ, എം. മുകുന്ദൻ, സേതു, പുനത്തിൽ കുഞ്ഞബ്ദുള്ള, വി. കെ. എൻ., ടി. ആർ., കെ. പി. നിർമൽ കുമാർ, മേതിൽ രാധാകൃഷ്ണൻ, എം. സുകുമാരൻ, പി. കെ. നാണു, യു. പി. ജയരാജ്, സി. ആർ. പരമേശ്വരൻ, സക്കറിയ, സി. വി. ശ്രീരാമൻ, പി. വത്സല, എസ്. വി. വേണുഗോപൻ നായർ, വൈശാഖൻ, മുണ്ടൂർ കൃഷ്ണൻ കുട്ടി, തുടങ്ങിയ

ഒട്ടേറെപേരുൾപ്പെടുന്നതാണ് ആധുനികതയുടെ തലമുറ. ഒ. വി. വിജയന്റെ എണ്ണ, അരിമ്പാറ, കടൽത്തീരത്ത്, കാറ്റു പറഞ്ഞ കഥ, മാധവിക്കുട്ടിയുടെ പക്ഷിയുടെ മണം, നാവിക വേഷം ധരിച്ച കുട്ടി, പരുന്തുകൾ, നെയ്പ്പായസം, കാക്കനാടന്റെ ശ്രീചക്രം, നിഷാദസങ്കീർത്തനം, യൂസഫ് സരായിയിലെ വ്യാപാരി, കുഞ്ഞമ്മപ്പാലം, എം. പി. നാരായണപിള്ളയുടെ ജോർജ്ജ് ആറാമന്റെ കോടതി, മുരുകൻ എന്ന പാമ്പാട്ടി, എം. മുകുന്ദന്റെ രാധ രാധമാത്രം, അഞ്ചര വയസ്സുള്ള കുട്ടി, ദൽഹി 1981 തുടങ്ങിയ കഥകൾ ആധുനിക ചെറുകഥയുടെ മികച്ച മാതൃകകളാണ്.

ആധുനികതയ്ക്കു ശേഷം

ആധുനികതയുടെ പ്രഭാവ കാലത്തു തന്നെ അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി എഴുതാൻ ശ്രമിച്ച ഒരുപറ്റം കഥാകൃത്തുക്കൾ രംഗത്തു വന്നു. വി. പി. ശിവകുമാർ, എൻ. എസ്. മാധവൻ, അയ്മനം ജോൺ, യു. കെ. കുമാരൻ, സി. വി. ബാലകൃഷ്ണൻ, സാറാ ജോസഫ്, എൻ. പ്രഭാകരൻ, അഷ്ടമൂർത്തി, ടി. വി. കൊച്ചു ബാവ, വി. ആർ. സുധീഷ്, അക്ബർ കക്കട്ടിൽ, എം. രാജീവ് കുമാർ, മാനസി, ഇ. വി. ശ്രീധരൻ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഈ തലമുറയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശാലാർത്ഥത്തിൽ ആധുനികതയുടെ ഭാഗമാണ് ഈ എഴുത്തുകാരും.

ഉത്തരാധുനികത

1990- കൾ മുതൽ ആവിർഭവിച്ച ഭാവുകത്വത്തെയാണ് ഉത്തരാധുനികതയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ തലമുറയിൽ പ്പെട്ടവരും ഈ പുതുഭാവുകത്വ രീതി സ്വാംശീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തോമസ്

ജോസഫ്, വി. വിനയകുമാർ, അശോകൻ ചരുവിൽ, സുഭാഷ് ചന്ദ്രൻ, സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാനം, ബി. മുരളി, ഉണ്ണി ആർ. തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ കഥാകൃത്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ചെറുകഥയുടെ ഈ വർത്തമാനകാല തലമുറ.